

Polja

časopis za kulturu, umetnost i društvena pitanja
novi sad - godina XXXIII - cena 300 dinara

februar '87 broj 336

portret v. s. karadžića od jakoba grimma

veter ili vatra

dušan matić

Veter ili vatra

Jednako

Na mom proplanku ostaju posle mene

Posle mene

Da iza proizvoljnog da nemirnog leta

Dugih ovih godina

Ostaje moj munjeviti mir

Nepoznato daleko ime

Ili

tek samo malo poznata reka u Istri

Veter ili vatra

Iz neobjavljenje knjige
Dušana Matića Konačna jesen

- * dvanaest neobjavljenih pisama (j. grimu, n. i. nadeždinu, a. peiću, ministarstvu pravde)
- * mina karadžić, biografija v. s. karadžića
- * dobrašinović, pravopisna pobeda
- * pogaćnik, nastanak i razvoj vukove kulturološke zamisli
- * živančević, gaj i vuk.
- * seli, jožef sekač i njegovo delo

sećanje na šarenu pticu

mirko kovač

Da li sam tada bio zalutao u deo grada koji se naziva Grudska mahala, ili samo Mahala, ne sećam se tačno: zapravo ne znam kako sam dospeo u taj sumnjivi kvart gde smo nerado zalazili, barem mi seoski mališani. Uzmimo da sam se tu našao slučajno, ili pak hodaći sa sladoledžjom, ili jednostavno nošen željom da privirim u zabranjeni svet, zabranjeni samo po majčinom nalogu i njenim preterivanjima; i da sam tu stajao u kratkim pantalonicama, izubranjenih kolena, sa batinim zepama na nogama koje mi je otac kupio upravo toga dana, u prepodnevnim satima.

A što je bilo s ocem, takođe ne znam.

Mi smo u grad dolazili najmanje dvaput sedmično radi nabavke za trgovinu mog oca. I dok sam stajao tu, u srcu Mahale, kraj česme i đamije, i slušao hodžu s munare dok priziva vernike na večernji okup, prišao mi je uglađen čovek, srebrnaste kose, u iznošnom letnjem odelju i s ružom u ruci kojom mi je doticao lice i opliao mirisom. Sećam se crvene boje te rasčetale ruže; danas, kad god pomirišem ružu ta slika neminovno iskršava.

— Mali, ako tu čekaš oca, on ti je sad kod Konavljanina, tamo kušaju vina, neće oni skoro jer će se zapiti. Ako ti hoćeš ja ti mogu pokazati put do tog podruma, ili te mogu sam povesti. To odavde nije daleko.

Milovao mi je lice tom ružom i ljubazno me gledao, a potom me prihvatio za vrat i privukao k sebi čvrsto držeći moju glavu uz svoj trbuš kao da me ne želi ispuštiti. Tu me je zapahnuo odvratan vonj. Još i danas, ponekad, javi se taj vonj kad se neki nepoznati čovek nade u mojoj blizini.

— Ako ti hoćeš ja bih te poveo tamo — nastavi Neznanac — mada retko zalazim u taj podrum, ali sam s tvojim ocem dobar prijatelj. Ili ako hoćeš da idemo u bioskop. Sad ti odluči. Ovo ti je dinstvena prilika da vidiš film u kojem peva Tino Rosi. Jesi li nekad bio u bioskopu?

vuk stefanović karadžić